Pregaria.cat

Entrada

El vestit nou de la primavera

Per MartaF el dj., 13/04/2023 - 09:00

Potser últimament estàs pensant si comprar-te aquella peça de roba que ara mateix no et fa falta, o bé ja ho has fet, perquè vivim sota el jou d'un sistema econòmic que ens obliga a consumir per sobre de les nostres necessitats. El canvi d'estació també ens hi convida, amablement, i gairebé tothom es deixa embriagar per la flaire d'aquest perfum tan dolç com amarg, oblidant que les nostres decisions tenen conseqüències. Perquè cada acte de consum, per petit que sigui, dona suport a una forma de producció i, segurament, encara no en som del tot conscients, però el capitalisme ens empeny a tenir l'armari ple de roba que mai no ens posarem. Aquesta és la febre consumista en la qual vivim.

Sabies que a l'Estat espanyol es generen cada any, aproximadament, unes 900.000 tones de residus tèxtils, de les quals només se'n recupera el 12%? Són xifres que ens haurien de fer replantejar la nostra relació amb la moda. Aquest és el món d'un sol ús que ens hem inventat, on tot es pot llençar i substituir perquè gira entorn d'una roda infinita? Llavors, on queden la nostra consciència i la nostra responsabilitat, si ens lliurem sense pensar a un negoci que no només explota la natura sinó també vides humanes? Un altre dels problemes de la indústria tèxtil és que les peces de roba tenen un alt grau de toxicitat. Probablement, no hi pensaràs pas gens ni mica quan les duguis posades però, quan acabin la seva vida útil a la deixalleria, alliberaran gas metà –que contribueix a l'efecte d'hivernacle– o bé microplàstics –si són d'origen sintètic, derivats del petroli–, els quals tarden centenars d'anys a degradar-se. A més a més, sabies que és impossible d'assumir el reciclatge de tota la roba que es genera i que cada any es llencen onze quilos de roba per persona a Europa? Tot plegat, a mi m'ajuda, a l'hora de dir que no a una compra compulsiva. Perquè ens cal transformar les nostres petites decisions en accions i, així, potser aconseguirem que la Casa Comuna no s'ensorri sota els nostres peus.

La primavera no és pas tenir un vestit nou o més d'un i tornar a casa després de rondar botigues amb les mans plenes de bosses. Perquè el vestit més important ja el duus posat, però potser no el veus perquè ens han fet creure que la felicitat és posseir i acumular, en nom d'un model econòmic pervers. L'amic Job sempre ens ho recorda: «Per vestit em posava la justícia, el dret em feia de mantell i diadema» (Jb 29,14). T'has fixat en l'esclat dels camps florits, tenyits de tots els colors de la vida? Aquest és el vestit nou de la primavera.